24/05/2020

Η κραυγή ενός απλού ιερέα: “Είναι δυνατόν να φοβούμαστε να φιλήσουμε τις Εικόνες;”

/ Ενορίες

Διαβάστε το επίκαιρο μήνυμα του Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Λ. Βασιλείου της Ενορίας Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Σιάτιστας, όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρει: “Οἱ εἰκόνες εἶναι ἅγιες, χαριτόβρυτες, θαυματουργές, ἐπειδή εἰκονίζουν τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τήν Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους Του. Ἀποδιώκουν κάθε ἀσθένεια, κάθε κακό, κάθε ἀνέχεια καί δυσκολία, ἀποδιώκουν ἀκόμη καί τούς δαίμονες, καί αὐτό τό ἔχει ἀποδείξει ἡ δισχιλιετής ἐμπειρία δισεκατομμυρίων πιστῶν. Σήμερα ἐμεῖς, εἶναι δυνατόν νά φοβούμαστε νά τίς ἀκουμπήσουμε ἤ νά τίς ἀγκαλιάσουμε ἤ νά τίς φιλήσουμε; Αὐτό εἶναι καί ἀπιστία καί βλασφημία πρός τόν Πανάγαθο Θεό, ὁ Ὁποῖος μᾶς τίς προσφέρει ὡς ὑλικά σημεῖα, ἀπ’ ὅπου θά ἀντλήσουμε τή θεία Χάρη του”.

Σε άλλο σημείο, τονίζει:

“Ἄν διστάζω καί φοβοῦμαι νά προσκυνήσω, νά ἀκουμπήσω, νά φιλήσω τά Ἅγια λείψανα, ἐπειδή νομίζω ὅτι ὑπάρχει πιθανός φόβος μεταδόσεως ἀσθενειῶν, αὐτό εἶναι μεγάλη βλασφημία! Ὁ Θεός μοῦ παρέχει ὑλικά σημεῖα τῆς παρουσίας Του, γιά

νά μοῦ προσφέρει τίς εὐλογίες Του καί ἐγώ δέν τά ἀκουμπῶ, δέν τά φιλῶ γιά νά μήν ἀρρωστήσω ἤ γιά νά μή μεταδώσω ἀρρώστια σέ ἄλλους; Αὐτό δείχνει ὅτι δέν γνωρίζω τόν φιλάνθρωπο Θεό καί δέν ἐμπιστεύομαι τήν ἀγάπη Του, τήν ἀγαθότητα καί τήν δύναμή Του".

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΕΝΟΡΙΑ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ

Μάϊος 2020

Ἕνα κάθε μήνα

Ἀγαπητοί μου Ἐνορίτες

"Ἀγαπητοί μου Ἐνορίτες,

Ἐπειδή μέ ἀφορμή τήν δῆθεν «πανδημία» κάποιου ἀπό τούς κορωνοϊούς, πού ἐπονομάζεται covid-19, ἡ κατάσταση τῆς κοινωνίας ἐπιδεινώνεται καθημερινά,

Ἐπειδή βλέπω στήν ἐνορία μου μία ἐπέκταση καί μᾶλλον ἐγκαθίδρυση φόβου καί τρόμου καί ἀπελπισίας,

Ἐπειδή παρατηρῶ νά ἀναπτύσσεται μία διχαστική τάση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα καί ἐντός τῶν οἰκογενειῶν, μέ ἀντιπαραθέσεις σέ ὑψηλούς τόνους, καί

Ἐπειδή αἰσθάνομαι τήν εὐθύνη μου μεγάλη, ὡς ἱερέας καί πατέρας καί ποιμένας τῶν πιστῶν τῆς ἐνορίας, πού μέ κατέστησε ὁ Ἅγιος Τριαδικός Θεός,

γι' αὐτούς τούς λόγους, ἀπευθύνομαι πρός ἐσᾶς τούς πιστούς χριστιανούς, γιά νά γνωρίσετε τήν Ἀλήθεια, νά γνωρίσετε τήν παντοδύναμη Χάρη τοῦ Θεοῦ, νά γνωρίσετε τήν ἀπεριόριστη ἀγάπη τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά γνωρίσετε τήν γεμάτη θαλπωρή ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας καί νά λάβετε θάρρος καί δύναμη, ὑπομονή καί ἀντοχή, τόλμη καί παρρησία πρός τόν κάθε ἕνα, πού μέ ἄγνοια καί ἐχθρότητα, μέ εἰρωνεία καί θρασύτητα καταφέρεται ἐναντίον τῆς ἀληθινῆς καί ζωντανῆς πίστεώς μας πρός τόν Ἅγιο Θεό.

Εὑρίσκομαι, μέ τήν χάρη καί τήν ἀνοχή τοῦ Θεοῦ, στήν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Νικολάου (38) τριάντα ὀκτώ συναπτά ἔτη. Δέν ἔλειψα ποτέ ἀπό τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου

Νικολάου κατά τίς Κυριακές καί τίς μεγάλες ἑορτές τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Καί τά καλοκαίρια καί τούς χειμῶνες, μέ τούς χριστιανούς συνωστισμένους ἀσφυκτικά ἐντός τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἀκόμη καί σέ περιόδους καί ἐποχές, πού οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιά τόν λαό, ἐνημέρωναν γιά ἐπερχόμενες ἀρρώστιες ἤ ἐπιδημίες καί πρότειναν ἐμβολιασμούς. Ἔχω κοινωνήσει περίπου ἕνα ἑκατομμύριο ἀνθρώπους ὅλα αὐτά τά χρόνια, ἔχω κάνει κατάλυση τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου περισσότερες ἀπό 7.500 φορές. Ἔχω κοινωνήσει ἑκατοντάδες ἀνθρώπους ἀρρώστους, ἑτοιμοθάνατους, μικρά παιδιά μέ παιδικές ἀρρώστιες. Ἄλλοι ἱερεῖς, μέ περισσότερα χρόνια ἱερωσύνης, κοινώνησαν περισσότερους ἀνθρώπους καί κατέλυσαν τό Ἅγιο Ποτήριο περισσότερες φορές. Καί αὐτό συνεχίζεται ἐπί 2.000 χρόνια, σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, ὅπου ὑπάρχουν ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Χαιρέτησα, φίλησα ἑκατομμύρια φορές τίς ἅγιες εἰκόνες σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς, χωρίς νά ὑπάρχει προηγουμένως σχολαστική ἀπολύμανση. Χαιρέτησα, φίλησα ἑκατοντάδες φορές ἅγια λείψανα. Ἤπια χιλιάδες φορές ἁγιασμό. Παρέμεινα μέσα στούς Ἱερούς Ναούς γεμάτους μέ κόσμο ἤ ἄδειους, ἐπί χιλιάδες ὧρες.

Οἱ Ἱεροί Ναοί, ἀγαπητοί μου, εἶναι χῶροι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἅγιοι, καί ἐκεῖ εἶναι ἀδύνατον νά ὑπάρχει κάτι πού νά βλάπτει τούς ἀνθρώπους. Ἀκόμη καί ἄν δέν τό πιστεύει κάποιος αὐτό. Ἐκτός ἐάν τό ἀπορρίπτει καί τό προσβάλλει ἐπιδεικτικά καί μέ θρασύτητα. Ὁ χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μέ τήν τελετή τῶν Ἐγκαινίων καί τήν περιφορά τῶν ἁγίων λειψάνων καί τήν τοποθέτησή τους ἐντός της Ἁγίας Τραπέζης, ξεχωρίζεται ἀπό τόν κοσμικό χῶρο καί καθίσταται χῶρος Θεοῦ! Ὁ χῶρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μετά τήν τέλεση τῆς θείας Λειτουργίας, πολύ περισσότερο χιλιάδων θείων Λειτουργιών, εἶναι χῶρος ἱερός, ἅγιος!

Ἀσφαλῶς καί θά τόν καθαρίζουμε, ἀσφαλῶς καί θά τόν προσέχουμε καί θά τόν εὐπρεπίζουμε. Ἐάν, ὅμως, θά στηρίζομαι στήν καθαριότητα καί θά ἐμπιστεύομαι τήν ὑγεία μου στήν ἀπολύμανση τῶν χώρων αὐτῶν, τότε αὐτό ἀποτελεῖ βλασφημία. Δηλαδή, δέν διατηρεῖ ὁ Θεός τόν Ναό καθαρό καί χωρίς βλαπτικές ἐπιδράσεις, καί θά τόν διατηρήσει ἡ καθαριότητα, ἡ ἀπολύμανση; Αὐτό εἶναι καί ἀπιστία στήν Παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καί προσβολή καί βλασφημία.

Ὅλοι οἱ ἄλλοι χῶροι θέλουν καί καθαριότητα καί ἀπολύμανση καί ἀποστείρωση. Οἱ χῶροι τοῦ Θεοῦ θέλουν μόνο καθαριότητα, ἀσφαλῶς ὄχι γιά νά στηριχθοῦμε στήν καθαριότητα ἀλλά χάριν ἀγάπης καί σεβασμοῦ πρός τόν Ἅγιο Θεό!

Οἱ εἰκόνες εἶναι ἅγιες, χαριτόβρυτες, θαυματουργές, ἐπειδή εἰκονίζουν τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τήν Θεοτόκο καί τούς Ἁγίους Του. Ἀποδιώκουν κάθε ἀσθένεια, κάθε κακό, κάθε ἀνέχεια καί δυσκολία, ἀποδιώκουν ἀκόμη καί τούς δαίμονες, καί αὐτό

τό ἔχει ἀποδείξει ἡ δισχιλιετής ἐμπειρία δισεκατομμυρίων πιστῶν. Σήμερα ἐμεῖς, εἶναι δυνατόν νά φοβούμαστε νά τίς ἀκουμπήσουμε ἤ νά τίς ἀγκαλιάσουμε ἤ νά τίς φιλήσουμε; Αὐτό εἶναι καί ἀπιστία καί βλασφημία πρός τόν Πανάγαθο Θεό, ὁ Ὁποῖος μᾶς τίς προσφέρει ὡς ὑλικά σημεῖα, ἀπ' ὅπου θά ἀντλήσουμε τή θεία Χάρη του.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ὑλικο-πνευματικό λογικό ὄν, ἀποτελεῖται ἀπό ὑλικό σῶμα καί ἀπό πνευματική ψυχή. Καί οἱ σχέσεις του μέ τή φύση, μέ τούς ἀνθρώπους καί μέ τόν Θεό εἶναι ὑλικοπνευματικές. Θέλει νά ἀντιληφθεῖ τόν κόσμο καί τόν Θεό, καί νά ἔχει σχέσεις, καί μέ τίς σωματικές του αἰσθήσεις καί μέ τίς πνευματικές. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά τόν ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι, νά τόν ἀκούσουν, νά τόν πιάσουν, νά τόν γευθοῦν, νά τόν φάνε.

Ὅ, τι εἶναι ἀπό τόν Θεό, ὅ, τι δείχνει τόν Θεό, ὅ, τι μεταφέρει τόν Θεό στούς ἀνθρώπους εἶναι θεῖο, εἶναι ἅγιο, εἶναι καθαρό, παρέχει ζωή, καί μάλιστα ζωή αἰώνια. Ὁ Θεός τό θέλει ἔτσι, δηλαδή, διά τῆς ὕλης νά μᾶς παρέχει τίς ἄκτιστες χάριτες καί ἐνέργειές Του. Δέν ὑπάρχει κανένα μυστήριο ἀπό τό ὁποῖο νά ἀπουσιάζει τό ὑλικό στοιχεῖο, νερό, κρασί, λάδι, ψωμί, θυμίαμα, κάρβουνο, κερί, φωτιά, πέτρα, ξύλο, μέταλλα, ὑφάσματα, ἄνθη, μύρα, μελωδία, πιάσιμο, ἀκούμπισμα, φίλημα, ὅραση, βρώση, πόση, ὀσμή, ἀφή!!! Ἡ Ἐκκλησία δέν ἀπεχθάνεται τήν ὕλη, ἀλλά τήν ἐξαγιάζει, καί δι' αὐτῆς ἁγιάζει τούς ἀνθρώπους καί τήν κτίση ὁλόκληρη.

Ἔχουμε καί τά λείψανα τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, τά ὁποῖα «βρύουν ἰάματα, θεραπεύουν νοσήματα, ἐνδυναμώνουν τούς ἀδυνάτους, ἐκδιώκουν ἀσθένειες, πλουτίζουν τούς πένητας, φυλάττουν τάς χώρας, κατατροπώνουν τούς δαίμονες, ἀνδρίζουν τούς πιστούς». Ὅλα αὐτά τά ἐνεργοῦν, ὄχι ἀπό μόνα τους, ἀλλά ἐπειδή εἶναι σημεῖα καί κατοικητήρια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Τά Ἅγια Λείψανα εἶναι ὁ μέγιστος θησαυρός τῆς Ἐκκλησίας καί ὁ ἀδαπάνητος πλοῦτος τῶν πιστῶν!

Ἄν διστάζω καί φοβοῦμαι νά προσκυνήσω, νά ἀκουμπήσω, νά φιλήσω τά Ἅγια λείψανα, ἐπειδή νομίζω ὅτι ὑπάρχει πιθανός φόβος μεταδόσεως ἀσθενειῶν, αὐτό εἶναι μεγάλη βλασφημία! Ὁ Θεός μοῦ παρέχει ὑλικά σημεῖα τῆς παρουσίας Του, γιά νά μοῦ προσφέρει τίς εὐλογίες Του καί ἐγώ δέν τά ἀκουμπῶ, δέν τά φιλῶ γιά νά μήν ἀρρωστήσω ἤ γιά νά μή μεταδώσω ἀρρώστια σέ ἄλλους; Αὐτό δείχνει ὅτι δέν γνωρίζω τόν φιλάνθρωπο Θεό καί δέν ἐμπιστεύομαι τήν ἀγάπη Του, τήν ἀγαθότητα καί τήν δύναμή Του.

Ἄφησα στό τέλος τό μέγιστο μυστήριο τῶν μυστηρίων, τήν Θεία Κοινωνία, τή μετάληψη τοῦ ἁγίου Σώματος καί τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ

Χριστοῦ! Εἶναι πραγματικά ψωμί καί κρασί καί νερό, τά ὁποῖα μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπό τόν Ἱερέα μεταβάλλονται σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ!!! Εἶναι, δηλαδή, παρών, μπροστά μας, ὁ ἴδιος ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός!!! Καί μοῦ προσφέρεται νά τόν φάω, ὥστε νά ἑνωθῶ μαζί Του, νά εἰσέλθω στό πανάγιο Σῶμα Του, νά «ἐγκεντρισθῶ», νά γίνω μέλος Του καί νά σωθῶ! Νά ἀφθαρτοποιηθῶ, νά γίνω ἀθάνατος, νά θεωθῶ καί νά ζῶ τή θεία μακαριότητα!

Ὁ Ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός τό ὁμολόγησε καί εἶπε, ὅτι «ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα, ἐν ἐμοί μένει καγώ ἐν αὐτῶ καί ἔχει ζωήν αἰώνιον» (Ἰω. Στ΄48-59).

Σέ ὁλόκληρο τόν κόσμο, ὅπου ὑπάρχει Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, αὐτά τά τελευταῖα (2.000) δύο χιλιάδες χρόνια, δισεκατομμύρια φορές ἔχουν κοινωνήσει οἱ πιστοί χριστιανοί καί παίρνουν τόν Θεό μέσα τους καί εἰσέρχονται αὐτοί μέσα στό Σῶμα τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί παίρνουν τίς εὐλογίες του, τίς χάριτες, τίς ἰάσεις, τίς ἐπιλύσεις τῶν προβλημάτων τους, παίρνουν τήν ἀνδρεία, τίς ἀρετές, τήν θέωση! Ἀσφαλῶς ὄχι κατά ἕνα μαγικό τρόπο ἀλλά κατόπιν ὀρθῆς πίστεως καί ἁγίου τρόπου ζωῆς. «Δοκιμάζοντας τόν ἑαυτό του, ὁ καθένας, καί προσερχόμενος στό ποτήριον τοῦ Κυρίου ὄχι ἀναξίως», σημειώνει ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος (Α΄ Κορινθ. ΙΑ΄ 23-34).

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ «κόσμου», ὑπό πνευματική ἔννοια, οἱ ἄνθρωποι τοῦ παρόντος αἰῶνος ζοῦν στά ἀσφυκτικά στενά ὅρια τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου, καί δέν εἶναι δυνατόν νά ἀντιληφθοῦν καί νά αἰσθανθοῦν τά ἄπειρα «ὅρια» τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ζοῦν στό ἐπιστητό, σέ ὅ, τι μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν διά τῶν αἰσθήσεων, καί ἐκφράζονται διά τῆς ἐπιστήμης. Ζοῦν, δηλαδή, μία φτώχεια, μπροστά στόν ἄπειρο πλοῦτο τῆς πίστεως – ἐμπιστοσύνης στόν Ἄπειρο καί Παντοδύναμο Θεό. Φοβοῦνται καί τρέμουν τά πάντα. Ἔχουν πάντοτε μπροστά τους τό σκιάχτρο τοῦ θανάτου καί τοῦ τέλους τῆς ζωῆς.

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ ζοῦν στήν διάσταση τῆς αἰωνιότητας, τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Μπροστά τους ἁπλώνεται ὁ ἄπειρος χρόνος καί χῶρος τοῦ ἄπειρου Θεοῦ. Ἔχουν ἐμπιστοσύνη στόν Ἰησοῦ Χριστό, καί αὐτή ἡ ἐμπιστοσύνη νικᾶ τόν «κόσμο» καί τά τοῦ «κόσμου». (Α΄ Καθολική ἐπιστολή Ἰωάνν. Ε΄ 4-5) Οἱ πιστοί χριστιανοί, διά τῆς πίστεως αὐτῆς καί τῆς ἐμπειρίας χιλιάδων ἐτῶν, κοινωνοῦν ἄφοβα τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Δέν ἀμφιβάλουν καθόλου, ἐπειδή ὁ Θεός εἶναι Ἀληθινός καί Ἀξιόπιστος, Ἀγαθός καί Φιλάνθρωπος, Ἰατρός καί Ζωοδότης.

Οἱ πιστοί χριστιανοί, γνωρίζουν ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι μέγα μυστήριο καί δέν μπορεῖ νά ἰσχύει ἡ ἔννοια τῆς Ἐπιστήμης. Τό Μυστήριο εἶναι πάνω ἀπό τήν ἐπιστήμη καί ἐπηρεάζει τήν ἐπιστήμη. Ἡ ἐπιστήμη εἶναι δύναμη ἀνθρώπινη, τό

Μυστήριο εἶναι Παντοδυναμία Θεοῦ. Γι’ αὐτό, ὅταν κάποιος πιστεύει στό Μυστήριο τῆς Θείας Κοινωνίας, τρώει τό ζωηφόρο Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ! Ὅποιος δέν τό πιστεύει, ἁπλῶς δέν πηγαίνει νά κοινωνήσει.

Γι’ αὐτό, ἀγαπητοί μου πιστοί ἐνορίτες, εἶναι καιρός

νά γνωρίσουμε τήν Ἀλήθεια,

νά γνωρίσουμε τήν παντοδυναμία τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ,

νά γνωρίσουμε τήν ἀπεριόριστη ἀγάπη τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

νά γνωρίσουμε τήν γεμάτη θαλπωρή ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας καί

νά λάβουμε θάρρος καί δύναμη, ὑπομονή καί ἀντοχή, τόλμη καί παρρησία πρός τόν κάθε ἕνα, πού εἴτε ἀπό ἄγνοια καί ἐχθρότητα, εἴτε ἀπό εἰρωνεία καί θρασύτητα καταφέρεται ἐναντίον τῆς ἀληθινῆς καί ζωντανῆς πίστεώς μας πρός τόν Ἅγιο Θεό.

Ὅλα ὅσα λέγονται ἀπό τούς μή ἔχοντες πεῖρα τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ εἶναι φληναφήματα, λόγοι ἀνόητοι πού στεροῦνται σοβαρότητας. Ἄς τούς ἀγνοήσουμε.

Ἐμεῖς πιστεύουμε στήν Ἀλήθεια τῆς Ἁγίας Γραφῆς, στόν ἀδιάψευστο Λόγο τοῦ Θεοῦ καί στήν διαχρονική ἐπαλήθευσή Του. «Ἡμεῖς πιστεύομεν διό καί λαλοῦμεν»! (Β΄ Κορ. Δ΄ 13) τήν Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ!

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι πάντοτε μέ ὅλους μας!

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου